

Υπάρχει μετάνοια χωρίς την προαίρεσή μας; Απαντά ο Άγιος Παΐσιος

[θόδοξη](#)

Ναι,

είναι η αναγκαστική μετάνοια. Σου ζητάω δηλαδή να με συγχωρέσης για ένα κακό που σου έκανα , για να γλυτώσω από τις συνέπειες, αλλά εσωτερικά δεν αλλάζω. Ο διαβολεμένος άνθρωπος κάνει δήθεν ότι μετάνιωσε και πηγαίνει με πονηριά, βάζει μετάνοιες με προσποιητή καλωσύνη, για να πλανήσει τους άλλους.

Αλλά και το να πάη κανείς να πη τις αμαρτίες του στον πνευματικό, γιατί φοβάται μήπως πάη στην κόλαση, κι αυτό δεν είναι μετάνοια. Γιατί δεν είναι ότι μετανοεί για τις αμαρτίες του, αλλά το θέμα είναι να μην πάη στην κόλαση!

Μετάνοια πραγματική είναι πρώτα να συναισθανθή ο άνθρωπος το σφάλμα του, να πονήσει, να ζητήσει συγχώρεση από τον Θεό και μετά να εξομολογηθή. Έτσι θα έρθη η θεία παρηγοριά. Για αυτό πάντα συνιστώ μετάνοια και εξομολόγηση. Μόνον εξομολόγηση ποτέ δεν συνιστώ.

Να, και όταν γίνεται ένας σεισμός, βλέπει κανείς ότι όσοι έχουν καλή προαίρεση συγκλονίζονται, μετανοούν και αλλάζουν ζωή. Οι άλλοι, οι περισσότεροι, έρχονται προς στιγμήν σε συναίσθηση, μόλις όμως περάση ο κίνδυνος, πάλι γυρίζουν στην παλιά τους ζωή. Για αυτό, όταν μου είπε κάποιος ότι στην πόλη που μένει έγινε δυνατός σεισμός, του είπα:

«Σας κούνησε δηλαδή γερά. Σας ξύπνησε όμως;».

«Μας ξύπνησε, μας ξύπνησε», μου λέει.

«Πάλι όμως θα κοιμηθήτε», του είπα.

Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου.

«Πνευματικός Αγώνας»

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca